

10. *International network Eurotranspharma continues to expand its fleet powered by biofuels.* (2023, May 10). Eurotranspharma/ URL: <https://www.eurotranspharma.com/en/eurotranspharma-continues-its-green-fleet-expansion/>

11. Pölös Zsófia (2024, March 13). *Tesco and Duvenbeck announce sustainable fleet developments.* Trans.info. URL: <https://trans.info/en/tesco-and-duvenbeck-announce-sustainable-fleet-developments-381563>

12. *Z dyzelnoho palyva na haz: PepsiCo Ukraina rozpochala projekt u lohistysi.* (2025, March, 19). TSN.ua URL: <https://tsn.ua/groshi/z-dizelnogo-paliva-na-gaz-pepsico-ukrayina-rozpochala-proyekt-u-logistici-2791233.html>

13. Reshetniak B. (2024). *Perevahy ta ryzyky v orhanizatsii zelenoho lantsiuha postachannia na pidpriemstvi. Problemy, priorytety ta perspektyvy staloho rozvytku v khkhi stolitti Materialy XVI mizhnarodnoi naukovo-praktychnoi konferentsii*, 86-88.

14. *Amber Cargo Case study.* (n.d.). Fleethand. URL: <https://www.fleethand.com/en/amber-cargo-case-study/>

DOI 10.33111/vz_kneu.40.25.03.07.046.052

УДК 339.9:341.24:005.35

Кріпкий Андрій Юрійович

доктор філософії,
викладач кафедри міжнародних економічних відносин та безпеки бізнесу,
ХНЕУ ім. Семе́на Кузне́ця, Харків, Україна.
e-mail: a.y.kripiy@gmail.com
ORCID: 0000-0003-3270-7599

Отенко Павло Васильович

доктор філософії,
викладач кафедри міжнародних відносин і політичної філософії
ХНЕУ ім. Семе́на Кузне́ця, Харків, Україна.
ORCID: 0000-0002-3629-7008

МІЖНАРОДНЕ ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО БІЗНЕСУ

Kripyki Andrii

PhD,
lecturer of the department of international economic relations and business security
S. Kuznets KHNU, Ukraine
e-mail: a.y.kripiy@gmail.com
ORCID: 0000-0003-3270-7599

Otenko Pavlo

PhD,
lecturer of the department of international relations and political philosophy,
S. Kuznets KHNU, Ukraine
ORCID: 0000-0002-3629-7008

INTERNATIONAL LEGAL ENSURANCE OF SUSTAINABLE DEVELOPMENT OF MODERN BUSINESS

Анотація. У статті розглядаються основні аспекти міжнародно-правового середовища сталого розвитку бізнесу. Основою проведеного дослідження є концепція сталого розвитку, як основний орієнтир розвитку соціальної та екологічної відпо-

відальності бізнесу. Розглянуто історичні особливості впровадження цієї концепції, що дозволяє більш повно та глибше зрозуміти глобальні зусилля в цій галузі.

У статті представлено результати аналізу ключових формальних та неформальних рекомендацій і правил. Міжнародно-правове середовище сталого розвитку бізнесу досліджується з точки зору двох правових підходів: «жорсткого права» та «м'якого права».

У статті представлено огляд основних інструментів, спрямованих на досягнення цілей сталого розвитку, та досліджено їх вплив на бізнес. Зокрема, огляд наслідків впровадження механізму коригування викидів вуглецю або вуглецевого податку на кордоні Європейського Союзу демонструє, що окрім того, що він є інструментом підтримки екологічної стійкості, він виступає інструментом регулювання економіки. Це демонструє, що інструментарій для досягнення цілей сталого розвитку має зворотний бік у вигляді суто економічного впливу або тиску на бізнес, залежно від ситуації.

У статті також висвітлено основні позитивні та негативні аспекти впровадження різних ініціатив у сфері сталого розвитку. Так, позитивні аспекти простежуються у розвитку інструментів охорони навколишнього середовища, підвищенні обізнаності та відповідальності бізнесу в соціальній та екологічній сфері. Однак негативні аспекти зосереджені на відсутності формальних та неформальних норм на міжнародному рівні, які зобов'язують малі та середні підприємства впроваджувати принципи сталого розвитку та підтримувати свою соціальну та екологічну відповідальність.

У статті також демонструється зв'язок між впровадженням бізнесом принципів сталого розвитку та його економічною безпекою. Що розглядається як можливість більш повно виявляти потенційні загрози та ризики та оперативно реагувати на них.

Ключові слова: міжнародне право, бізнес, міжнародні стандарти, соціальна відповідальність, економічна безпека, ризик

Abstract. The article examines the main aspects of the international legal environment of sustainable business development. The basis for the conducted research is the concept of sustainable development, as the main guideline for the development of social and environmental responsibility of business. The historical characteristics of the implementation of the this concept which allows for a more complete and in-depth understanding of global efforts in the this field.

The paper presents the results of the analysis of key formal and informal recommendations and rules. The international legal environment of sustainable business development is studied from the point of view of two legal approaches: «hard law» and «soft law».

The paper present an overview of the main instruments aimed at achieving sustainable development goals and investigates their impact on business. In particular, an overview of the consequences of implementing the carbon emission adjustment mechanism or carbon tax at the border of the European Union demonstrates that in addition to being a tool for supporting environmental sustainability, it acts as a tool for regulating the economy. This demonstrates that the toolkit for achieving sustainable development goals has a downside in the form of a purely economic impact or pressure on business, depending on the situation.

The paper also highlights the main positive and negative aspects of implementing various initiatives in the field of sustainable development. Thus, positive aspects are seen in the development of environmental protection tools, increasing awareness and responsibility of business in the social and environmental sphere. However, negative aspects are focused on the absence of formal and informal norms at the international level that oblige SMEs to implement the principles of sustainable development and maintain their social and environmental responsibility.

The article also demonstrates the connection between the implementation of sustainable development principles by business and its economic security. Which is seen as an opportunity to more fully identify potential threats and risks and respond to them promptly.

Key words: international law, business, international standards, social responsibility, economic security, risk

JEL codes: K33, M14, F53, O44

Постановка проблеми. Основна проблематика міжнародного правового забезпечення сталого розвитку бізнесу криється в недосконалості існуючих механізмів впливу та регулювання цих питань.

Аналіз досліджень і публікацій.

Бутенко Д. С. в своїх дослідженнях корпоративної соціальної відповідальності доводить її вплив на формування кадрового забезпечення, розвитку інвестиційної привабливості та прибутковості [1]. Хоча дослідження автора не акцентують на цьому увагу, проте представлені результати опосередковано підкреслюють важливість впровадження корпоративної соціальної відповідальності як елемента підтримки економічної безпеки бізнесу. Ця теза обумовлена зв'язком між забезпечені умов розвитку бізнесу, зокрема кадровий ресурс, інвестиційні надходження задля досягнення прибутковості як головної мети функціонування бізнесу.

Автори Близнюк Т. П., Немашкало К. Р. та Липовий Д. В. зосереджують увагу на низький рівень обізнаності бізнесу в питаннях корпоративної соціальної відповідальності та економічних вигід від імплементації цих принципів [2]. Ці тези також простежуються в дослідженні Лепейко Т. І. та Гупало В. В., які зауважують що існує уповільненість процесів адаптації бізнесу щодо імплементації сталих практик внаслідок недостатньої обізнаності [3].

На думку Литвиненко А. О. бізнес повинен враховувати впливовість своїх дій на суспільство, а також імплементувати методи сталого виробництва та ефективного використання ресурсів. На думку автора такий підхід до реалізації господарської діяльності буде сприяти досягненню збалансованості соціальних, екологічних та економічних аспектів як основи досягнення сталого розвитку [4].

За результатами своїх досліджень Отенко В. І. зауважує важливість екологічної та соціальної відповідальності, оскільки це демонструє що корпорації використовують результати науково-технологічного прогресу для захисту довкілля та забезпечення екологічності виробництва [5].

Опрацьовані джерела демонструють зацікавленість вчених в дослідженні питань екологічної та соціальної відповідальності бізнесу. Крім цього вбачається загальна тенденція думок дослідників щодо економічної вигоди для бізнесу від імплементації сталих практик. Проте в науковому середовищі недостатньо висвітлена проблематика саме правового забезпечення сталого розвитку бізнесу на міжнародному рівні.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Незважаючи на наявність великої кількості наукових праць щодо різних аспектів концепції сталого розвитку, простежується недостатність єдиних досліджень щодо проблематики міжнародних правових положень сталого розвитку бізнесу.

Метою статті є узагальнення основних міжнародних правових положень сталого розвитку бізнесу.

Методика дослідження. Методика дослідження ґрунтується на аналізі міжнародних нормативно-правових актів, а також стандартів корпоративної соціальної відповідальності, що регулюють сталий розвиток бізнесу.

Виклад основного матеріалу. В теперішній час саме правове регулювання сталого розвитку міжнародного бізнесу є невід'ємною частиною функціонування крупних гравців міжнародного економічного середовища. Частіше це відноситься до транс-національних корпорацій, які є активними учасниками глобального бізнес-середовища, тоді як менший за масштабом міжнародний бізнес не завжди включає досягнення цілей сталого розвитку в свої стратегії.

Основними світовими джерелами міжнародного екологічного права справедливо вважаються: Декларація Організації об'єднаних націй з навколишнього середовища [6], Всесвітня стратегія охорони довкілля [7], Паризька угода [8], Кіотський протокол [9], Рамочна конвенція ООН щодо змін клімату [10], Конвенція щодо біорізноманіття [6], Конвенція про трансграничне забруднення повітря [12] та інші. Технологічний розвиток світу, нові виклики, нові обставини спровокували формування потреби на створення єдиної світової концепції щодо забезпечення екологічної безпеки в світовому масштабі, принципи якої були б реалізовані всіма учасниками світового господарства. В результаті було визначено сімнадцять цілей сталого розвитку [13]. Сама же концепція сталого розвитку була предметом уваги багатьох вчених і практиків і почала формуватися ще на початку XX сторіччя (табл. 1).

Як представлено в табл. 1 концепція сталого розвитку уявляє собою формалізацію думок і планів людства щодо збереження планети. Якщо на перших етапах реалізація концепції відбувалась без наявності конкретизованого інституціонального забезпечення то в теперішній час вже сформовані регуляторні рамки та конкретизовано обов'язки представників бізнесу (рис. 1).

Таблиця 1

ОСНОВНІ ЕТАПИ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ КОНЦЕПЦІЇ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Узагальнена назва етапу	Основні події, коментарі
Зародження концепції — до 1970р.	Розвиток усвідомленості людства в негативних впливах технологічного прогресу на навколишнє середовище
Формування концепції 1972–1987рр.	1972 рік — «Межі зростання» Римського Клубу продемонстрували можливість екологічного виснаження планети, при збереженні існуючих обсягів споживання ресурсів. В тому ж році проведено першу Конференцію ООН з питань довкілля, створено Програму з навколишнього середовища (ЮНЕП). Цей рік став базисним для зародження ідеї глобального екологічного регулювання. 1983 рік — Заснування Всесвітньої комісії з довкілля і розвитку («Комісія Брундтланд»), яка функціонувала до 1987 року. Результатом діяльності Комісії є публікація праці «Наше спільне майбутнє» побудованої саме на концепції сталого розвитку. Комісія також надала визначення поняття «сталий розвиток» визнаючи його як «розвиток, який задовольняє потреби нинішнього покоління, не ставлячи під загрозу здатність майбутніх поколінь задовольняти свої власні потреби»
Міжнародне поширення та формування інституціонального забезпечення 1992 р.– 2002 р.	1992 рік — на конференції Організації Об'єднаних Націй з довкілля і розвитку прийнято: «Порядок денний на XXI століття»; Ріо-декларацію, в якій зафіксовані 27 принципів сталого розвитку; Конвенцію ООН про зміну клімату; Конвенцію про біорізноманіття; створено Комісію ООН із сталого розвитку. 1997 рік — оприлюднено зобов'язання скорочувати викиди парникових газів, яке зафіксовано в Кіотському протоколі, додатку до Конвенції про зміну клімату. 2002 рік — проведення Світового саміту зі сталого розвитку в Йоганнесбурзі, в рамках якого розроблено План впровадження сталого розвитку
Всесвітня консолідація 2000–2015 рр.	2000 рік — Прийняття цілей тисячоліття, це 8 цілей досягнення яких заплановано на 15 років. 2015рік — Прийняття Порядку денного до 2030 року і визначено 17 основних цілей сталого розвитку
Моніторинг	Щорічний систематичний моніторинг виконання цілей сталого розвитку

Джерело: сформовано авторами за джерелами [8–11; 13–22]

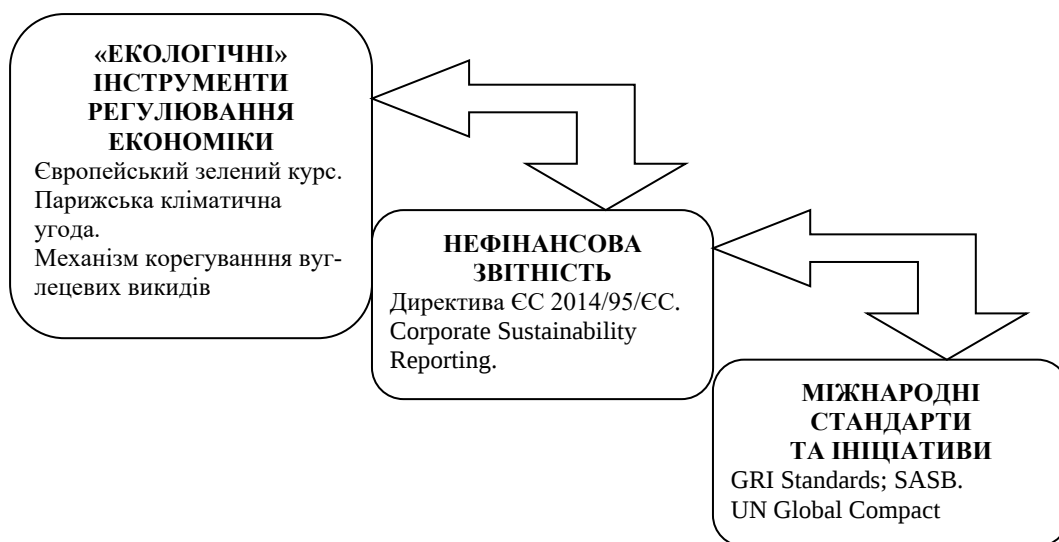

Рис. 1. Джерела впливу імплементації концепції сталого розвитку на міжнародний бізнес

В міжнародній практиці вже сформовано правову основу для впливу на міжнародний бізнес з метою досягнення цілей сталого розвитку. Варто зазначити, що ці ініціативи не є обов'язковими, проте їх впровадження дозволяє розширювати масштаб партнерських відносин шляхом декларування екологічної та соціальної відповідальності бізнесу.

Дискусія. Перший блок рис. 1 — це екологічні інструменти регулювання економіки. Не зважаючи на те, що представлені ініціативи спрямовані на покращення довкілля і клімату, вони одночасно є інструментами що дозволяють регулювати економіку країн (груп країн), захищати національні ринки, та розвивати переробну промисловість. Так, Європейським зеленим курсом окрім іншого, покладено на бізнес зобов'язання зниження викидів парникових газів на 55 % до 2030 року, реалізація якого потребує впровадження змін на всіх етапах виробництва, а в деяких випадках його переміщення.

Крім того, реалізація цього плану також передбачає введення нової стандартизації для продукції, зокрема з акцентом на її екологічність, та заборона окремих видів продукції на території Європейського Союзу, наприклад одноразових пластикових виробів. Для досягнення поставлених цілей також вводиться заборона на продаж автотранспорту із двигуном внутрішнього згорання у деяких країнах Європейського Союзу після 2035 року. Також посилюється моніторинг щодо прозорості в сфері ESG, спочатку по відношенню до банків, інвестфондів та корпорацій.

Парижська кліматична угода не може вважатись нормативним актом, який безпосередньо впливає на бізнес, проте її імплементація країнами підписантами створює відповідний тиск на представників бізнесу наприклад в сфері прозорості звітності.

Механізм коригування вуглецевих викидів або вуглецевий податок на кордоні Європейського Союзу демонструє як ініціатива сприяння досягнення цілей

сталого розвитку перетворюється на інструмент економічного регулювання. Цей податок змушує імпортерів сплачувати визначений збір у випадку, якщо їх виробництво не відповідає встановленим на території Європейського Союзу стандартам. Звісно, що наслідки впровадження такого податку з однієї точки зору будуть ініціювати підвищення екологічності виробництва в країнах імпортерів, але в той же час вони дають можливість захистити національних виробників.

Нефінансова звітність, в теперішній час, є ключовим чинником впливу концепції сталого розвитку безпосередньо на бізнес. Так Директива ЄС 2014/95/ЄС, щодо нефінансової звітності, розповсюджується на представників бізнесу в яких працює понад 500 співробітників. Можна говорити про те, що цей нормативно-правовий акт спрямований на великий бізнес. В рамках цієї ініціативи бізнес має звітувати щодо екологічності, сталості соціальних і трудових відносин, забезпечення прав людини, свою антикорупційну політику.

В Європейському Союзі також розширені правила щодо корпоративної звітності про сталий розвиток. Ця директива зобов'язує компанії, на які поширюється її дія, звітувати щодо ризиків та можливостей, джерелом яких постають соціальні та екологічні питання функціонування бізнесу, а також щодо впливу на людей та довкілля. Така звітність подається у відповідності до Європейський стандартів звітності про сталий розвиток **[Помилка! Джерело посилання не знайдено.]** і є обов'язковою для компаній які відповідають наступним умовам: більше 250 співробітників, 40 млн. євро виручки або 20 млн.євро активів. Специфіка цієї звітності полягає в тому, що бізнес не тільки звітує про свій вплив на довкілля та соціум, але і визначає як ці чинники впливають на нього.

Стає зрозуміло, що реалізація концепції сталого розвитку здебільшого зводиться до формування нових форм звітності і запровадження нових стандартів. Слід підкреслити, що імплементація таких рішень є кроком на шляху формування міжнародного нормативно-правового забезпечення досягнення цілей сталого розвитку бізнесом. В теперішній час подібне звітування не є абсолютно обов'язковим, а розповсюджується на великий бізнес, який відповідає встановленим критеріям кількості співробітників та обсягу виручки. Проте, звітування а точніше стандартизацію звітування щодо сталого розвитку бізнесу можна назвати «неформально обов'язковою» оскільки її впровадження значно розширює можливості міжнародного бізнесу в сфері розвитку партнерських відносин, залучення інвестицій, виходу на нові ринки та підтримки своїх конкурентних позицій. Так, одними із ключових міжнародних стандартів є: GRI Standards, SASB и TCFD.

GRI Standards пропонують спеціальну і специфічну систему інформації, яка дозволяє бізнесу звітувати про свій економічний, соціальний та екологічний вплив. Стандартизація звітів спрямована на підвищення порівнянності інформації наданої різними компаніями, це дозволяє підвищувати якість аналітики та забезпечує прозорість. Перевагою цих стандартів є розподіл на універсальні, секторальні та тематичні, що дозволяє бізнесу обирати обсяг інформації для звітування **[Помилка! Джерело посилання не знайдено.Помилка! Джерело посилання не знайдено.]**.

SASB це некомерційна організація повна назва якої є Рада зі стандартів та обліку в сфері сталого розвитку. Специфіка її діяльності криється в розвиток ефективного та прозорого середовища в якому публічні компанії прагнуть

розвивати співпрацю із інвесторами. Ці стандарти спрямовані на формування такої звітності щодо сталого розвитку, яка є корисною для прийняття інвестиційних рішень [Помилка! Джерело посилання не знайдено.].

UN Global Compact — це наймасштабніший в світі договір щодо корпоративної соціальної відповідальності, який декларує і пропагандує реалізацію десяти ключових принципів для комерційних компаній:

повага до забезпечення та захисту прав людини, визнаних на міжнародному рівні;
забезпечення такої діяльності яка не буде сприяти порушенню прав людини;
підтримка свободи соборів і реальне визнання прав на підписання колективних договорів;

сприяння викоріненню обов'язкової і примусової праці;

сприяння викоріненню дитячої праці;

сприяння викоріненню дискримінації в сфері праці та зайнятості;

дотримання обережного підходу до екологічних проблем;

ініціація розповсюдження екологічної відповідальності;

стимулювання розвитку і розповсюдження екологічно безпечних технологій;

протидіялюбим формам корупції, включаючи вимагання та хабарництво [Помилка! Джерело посилання не знайдено.].

Висновки. Проведене дослідження продемонструвало наявність правової системи в міжнародному середовищі, яка спрямована на уніфікацію правил звітування а відповідно і ведення господарської та комерційної діяльності міжнародним бізнесом, спрямованої на реалізацію принципів сталого розвитку.

Так, було з'ясовано, що міжнародне правове забезпечення сталого розвитку бізнесу реалізується з використанням двох правових підходів, як «hard law» або жорстке право, так і «soft law» або м'яке право. Підхід «hard law» продемонстровано наявність відповідних нормативно-правових актів, які декламують обов'язок бізнесу щодо розкриття звітності щодо сталого розвитку. А підхід «soft law» реалізується через розвиток «неформально обов'язкової» стандартизації звітності щодо сталого розвитку, формування якої потребує від бізнесу корегування внутрішніх господарських та організаційних процесів, що вже є перебудовою в векторі сталого розвитку.

Така синергія міжнародного правового забезпечення сталого розвитку бізнесу створює умови в яких компанії самостійно обирають екологічне та соціально відповідальне функціонування. Це створює основу для формування звички не тільки дбайливого ставлення до планети, розуміння ризиків які створює бізнесу та одночасно можливостей, які він отримує.

Крім того просліджується деякий зв'язок між демонстрацією реалізації принципів сталого розвитку бізнесу і його економічною безпекою, оскільки подібна звітність дозволяє компаніями більш повно ідентифікувати потенційні загрози і ризики а відповідно оперативно на них реагувати.

Але окрім позитивних наслідків існуючого міжнародно правового забезпечення сталого розвитку бізнесу доцільно звернути увагу і на негативні. Так, деякі формальні правові інструменти, які використовуються урядами, як наприклад податок на кордонах на викид вуглеців, або обов'язок знизити викид вуглеців бізнесу в деяких країнах Європейського Союзу хоча і виглядають як заходи спрямовані на підтримку екології, в повному обсязі такими не є. Їх реалізація призводить до наповнення бюджетів і опосередкованого захисту локальних ринків, та в той же час до релокації

крупних виробничих компаній, оскільки зниження викидів виробництва не завжди можлива в умовах сучасного етапу технологічного розвитку.

Наступний негативний аспект це сталий розвиток менш масштабного бізнесу або МСП. Проаналізовані формальні та неформальні норми демонструють, що в теперішній час сталий розвиток становиться обов'язком крупного бізнесу, тоді як для МСП подібні обов'язки відсутні.

Література

1. Butenko, D. S. (2025). Корпоративна соціальна відповідальність в контексті досягнення цілей сталого розвитку. *Ефективна економіка*, 4. <https://repository.hneu.edu.ua/handle/123456789/36178>
2. Blyzniuk, T. P. (2025). Роль корпоративної соціальної відповідальності в забезпеченні сталого розвитку підприємства: сучасні виклики та потенційні можливості. *Агро-світ*, 3, 18–24. <https://repository.hneu.edu.ua/handle/123456789/35601>
3. Lepeiko, T. I. (2025). Адаптація економічної поведінки підприємства до умов сталого розвитку. *Актуальні проблеми інноваційної економіки та права*, 1, 72–76. <https://repository.hneu.edu.ua/handle/123456789/36424>
4. Lytvynenko, A. O., & Lytvynenko, O. D. (2023). Environmental and social responsibility management in international entrepreneurship in EU countries. *E3S Web of Conferences*, 408, 01024. https://www.e3sconferences.org/articles/e3sconf/abs/2023/45/e3sconf_iscmee2023_01024/e3sconf_iscmee2023_01024.html
5. Otenko, V. I., Vizhunov, A. O., & Ustymenko, A. V. (2025). Формування корпоративної безпеки за критерієм соціальної відповідальності бізнесу. *Бізнес Інформ*, 1, 462–470. <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2025-1-462-470>
6. United Nations Conference on the Human Environment. (1972). *Stockholm 1972*. United Nations. <https://www.un.org/en/conferences/environment/stockholm1972>
7. International Union for Conservation of Nature and Natural Resources. (1980). *World conservation strategy*. <https://portals.iucn.org/library/efiles/documents/wcs-004.pdf>
8. United Nations Framework Convention on Climate Change. (2015). *The Paris Agreement*. <https://unfccc.int/process-and-meetings/the-paris-agreement>
9. United Nations Framework Convention on Climate Change. (n.d.). *What is the Kyoto Protocol?* https://unfccc.int/kyoto_protocol
10. United Nations Framework Convention on Climate Change. (n.d.). *Convention documents*. <https://unfccc.int/process-and-meetings/the-convention/history-of-the-convention/convention-documents>
11. Secretariat of the Convention on Biological Diversity. (n.d.). *Text of the Convention*. <https://www.cbd.int/convention/text>
12. United Nations Economic Commission for Europe. (1979). *Convention on Long-range Transboundary Air Pollution*. <https://unece.org/sites/default/files/2021-05/1979%20CLRTAP.e.pdf>
13. United Nations. (n.d.). *The 17 goals. Sustainable development*. <https://sdgs.un.org/goals>
14. Marsh, G. P. (1864). *Man and nature; or, Physical geography as modified by human action*. C. Scribner. <https://www.loc.gov/item/tmp93000823/>
15. Carson, R. (1962). *Silent spring*. https://library.uniteddiversity.coop/More_Books_and_Reports/Silent_Spring-Rachel_Carson-1962.pdf
16. Club of Rome. (1972). *The limits to growth*. <https://www.clubofrome.org/publication/the-limits-to-growth/>
17. Kazak, R. (2022). КОНФЕРЕНЦІЯ ООН у СТОКГОЛЬМІ 1972 р.: ЗНАЧЕННЯ ДЛЯ УКРАЇНИ ТА СВІТУ. *Law. State. Technology*, 1, 3–9. <https://doi.org/10.32782/lst/2022-1-1>

18. United Nations General Assembly. (1987). *A/RES/42/187 report of the World Commission on Environment and Development*. <https://web.archive.org/web/20190724135216/https://www.un.org/documents/ga/res/42/ares42-187.htm>
19. United Nations. (n.d.). *Commission on Sustainable Development (CSD). Sustainable Development Knowledge Platform*. <https://sustainabledevelopment.un.org/csd.html>
20. United Nations. (2002). *Plan of Implementation of the World Summit on Sustainable Development*. https://www.un.org/esa/sustdev/documents/WSSD_POI_PD/English/WSSD_PlanImpl.pdf
21. United Nations Development Programme. (2015). *Transforming our world: The 2030 Agenda for Sustainable Development*. <https://www.undp.org/ukraine/publications/transforming-our-world-2030-agenda-sustainable-development>
22. United Nations. (n.d.). *High Level Political Forum on Sustainable Development*. <https://www.un.org/en/desa/key-topics/hlpf>
23. Global Reporting Initiative. (n.d.). *GRI standards*. <https://www.globalreporting.org/standards/>
24. Sustainability Accounting Standards Board. (n.d.). *SASB standards*. <https://sasb.ifrs.org/>
25. United Nations Global Compact. (n.d.). *UN Global Compact*. <https://unglobalcompact.org/>

References

1. Bytenko, D. S. (2025). Korporatyvna sotsialna vidpovidalnist v konteksti dosiahnennia tsilei staloho rozvytku [Corporate social responsibility in the context of achieving sustainable development goals]. *Efektivna ekonomika*, no. 4. Available at: <https://repository.hneu.edu.ua/handle/123456789/36178>.
2. Blyzniuk, T. P. (2025). Rol korporativnoi sotsialnoi vidpovidalnosti v zabezpechenni staloho rozvytku pidpriemstva: suchasni vyklyky ta potentsiini mozhlyvosti [The role of corporate social responsibility in ensuring sustainable enterprise development: current challenges and potential opportunities]. *Ahrosvit*, no. 3, pp. 18–24. Available at: <https://repository.hneu.edu.ua/handle/123456789/35601>.
3. Lepeiko, T. I. (2025). Adaptatsiia ekonomichnoi povedinky pidpriemstva do umov staloho rozvytku [Adaptation of enterprise economic behavior to sustainable development conditions]. *Aktualni problemy innovatsiinoi ekonomiky ta prava*, no. 1, pp. 72–76. Available at: <https://repository.hneu.edu.ua/handle/123456789/36424>.
4. Lytvynenko, A. O., & Lytvynenko, O. D. (2023). Environmental and social responsibility management in international entrepreneurship in EU countries. *E3S Web of Conferences*, vol. 408, 01024. Available at: https://www.e3s-conferences.org/articles/e3sconf/abs/2023/45/e3sconf_iscmee2023_01024/e3sconf_iscmee2023_01024.html.
5. Otenko, V. I., Vizhunov, A. O., & Ustymenko, A. V. (2025). Formuvannia korporativnoi bezpeky za kryteriiem sotsialnoi vidpovidalnosti biznesu [Formation of corporate security based on the criterion of business social responsibility]. *Biznes Inform*, no. 1, pp. 462–470. <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2025-1-462-470>
6. United Nations Conference on the Human Environment, Stockholm 1972. (1972). *United Nations*. Available at: <https://www.un.org/en/conferences/environment/stockholm1972>
7. World Conservation strategy. International Union for Conservation of Nature and Natural Resources. Available at: <https://portals.iucn.org/library/efiles/documents/wcs-004.pdf>
8. The Paris Agreement. UNFCCC. Available at: <https://unfccc.int/process-and-meetings/the-paris-agreement>
9. What is the Kyoto Protocol? UNFCCC. Available at: https://unfccc.int/kyoto_protocol

10. Convention documents. UNFCCC. Available at: <https://unfccc.int/process-and-meetings/the-convention/history-of-the-convention/convention-documents>
11. Secretariat of the Convention on Biological Diversity. Text of the Convention. Available at: <https://www.cbd.int/convention/text>
12. 1979 Convention on Long-range Transboundary Air Pollution. UNECE. Available at: <https://unece.org/sites/default/files/2021-05/1979%20CLRTAP.e.pdf>
13. THE 17 GOALS. Sustainable Development. Available at: <https://sdgs.un.org/goals>
14. Marsh, G. P. Man and nature; or, Physical geography as modified by human action. New York, C. Scribner. Retrieved from the Library of Congress. Available at: <https://www.loc.gov/item/tmp93000823/>.
15. Carson R. Silent spring. Available at: https://library.uniteddiversity.coop/More_Books_and_Reports/Silent_Spring-Rachel_Carson-1962.pdf
16. The Limits to Growth — Club of Rome. Available at: <https://www.clubofrome.org/publication/the-limits-to-growth/>
17. Kazak, R. (2022). KONFERENTSIJA OON u STOKHOLMI 1972 r.: ZNACHENNIA DLYA UKRAINY TA SVITU [UN Conference in Stockholm 1972: significance for Ukraine and the world]. Law. State. Technology, no. 1, pp. 3–9. <https://doi.org/10.32782/lst/2022-1-1>
18. A/RES/42/187 report of the World Commission on Environment and Development. Available at: <https://web.archive.org/web/20190724135216/https://www.un.org/documents/ga/res/42/ares42-187.htm>
19. Commission on Sustainable Development (CSD). Sustainable Development Knowledge Platform. Available at: <https://sustainabledevelopment.un.org/csd.html>
20. Plan of Implementation of the World Summit on Sustainable Development. Available at: https://www.un.org/esa/sustdev/documents/WSSD_POI_PD/English/WSSD_PlanImpl.pdf
21. Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development. Available at: <https://www.undp.org/ukraine/publications/transforming-our-world-2030-agenda-sustainable-development>
22. High Level Political Forum on Sustainable Development. United Nations. Available at: <https://www.un.org/en/desa/key-topics/hlpf>
23. GRI — Standards: web-sait. Available at: <https://www.globalreporting.org/standards/>
24. SASB: web-sait. Available at: <https://sasb.ifrs.org/>
25. UN Global Compact: web-sait. Available at: <https://unglobalcompact.org/>

DOI 10.33111/vz_kneu.40.25.03.08.053.059

УДК 656

Кужель В'ячеслав Миколайович

кандидат економічних наук

Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана

Orcid ID: <https://orcid.org/0000-0002-1456-5526>

УПРАВЛІННЯ ЛОГІСТИКОЮ ПІДПРИЄМСТВ НА ЗАСАДАХ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Kuzhel Viacheslav

Ph.D. in Economics

Kyiv National Economic University named after Vadym Hetman

LOGISTICS MANAGEMENT OF ENTERPRISES BASED ON SUSTAINABLE DEVELOPMENT